

Barraca d'en Jaume de la Tenda

2

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Fondo d'en Montané - Can Montané
Emplaçament: A la banda esquerra del carrer del Vallès, passada una gran línia elèctrica
Alçada: 282m

Coordenades:

Latitud: 41.37423
Longitud: 1.91746
UTM Est (X): 409473
UTM Nord (Y): 4580867

Classificació

Número de fitxa: 08295-125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Petit enderroc lateral.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00600015
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 14/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al sud-est. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana, que manté les restes d'una antiga porta. A l'interior hi ha un cocó. Està bastida damunt d'un marge amb contrafort. No ha estat restaurada, tot i el petit enderroc lateral que pateix. Està pendent de neteja per poder acabar de pendre les seves mesures.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 9803) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV127).

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

